

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 13. června 2016
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **t a k t o :**

Podle § 45 odst. 1 trestního zákoníku se **z r u š u j e** výrok o vině a výrok o trestu
z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 č. j. 2 T 130/2015-157, který nabyl
právní moci dne 11. 9. 2015, jakož i další výroky, které mají v uvedeném výroku o vině svůj
podklad, a rozhoduje se tak, že

Obžalovaný

████████████████████

██

uznává se vinným, že

1.

v přesně nezjištěné době od 29. 10. 2014 do 2. 11. 2014 bez souhlasu poškozeného ██████████
nar. 8. 1. 1947, tomuto vzal z koupelny domu č. p. ██████████ v obci Sosnová, úvěrovou platební kartu
Aura MasterCard Electronic č. ██████████ znějící na jméno poškozeného,

2.

v přesně nezjištěné době od 10:30 do 10:40 hodin dne 11. 11. 2014 z obchodu ██████████ v ulici
██████████ v České Lípě uložil do ručního nákupního košíku v hodnotě 50,- Kč, 10 kusů
pánské parfemované toaletní vody zn. Adidas o objemu 50 ml v hodnotě po 119,- Kč, 15 kusů
pánské parfemované toaletní vody o objemu 100 ml v hodnotě 139,- Kč, 25 kusů pánské
parfemované toaletní vody zn. Playboy o objemu 100 ml v ceně po 159,- Kč a s tímto zbožím

prošel bez placení přes pokladnu a utekl z obchodu, čímž způsobil poškozené společnosti [REDAKCE], škodu na odcizených věcech ve výši 7.300,- Kč,

3.

dne 23. 4. 2015 v době kolem 11:30 hod. v obchodním domě [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] v České Lípě vzal dvě kombinovaná kladiva zn. Makita, uložená v plastových kufřících, a pronesl je bez zaplacení pokladnami, čímž poškozené společnosti [REDAKCE], způsobil škodu ve výši celkem 12.998,- Kč,

4. (převzato z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 č. j. 2 T 130/2015-157)

dne 23. 4. 2015 v době od 17:47 hod do 18:00 hod v Liberci v obchodním domě [REDAKCE] v ul. [REDAKCE] č. p. [REDAKCE] vzal z dřevěné palety pod regálem v oddělení stavebního nářadí dvě bourací kladiva zn. CMI uložená v plastových kufřících a pronesl je bez zaplacení pokladnami, čímž poškozené společnosti [REDAKCE] způsobil škodu ve výši celkem 6.000,- Kč,

5.

dne 4. 10. 2015 v době kolem 14:05 hodin v [REDAKCE] v České Lípě vložil do svého batohu 3 ks filet lososa v hodnotě 270,50 Kč, 30 ks másla v hodnotě 897,- Kč, jedno mléko v hodnotě 11,90 Kč a jedno pivo Strong s lahví v hodnotě 12,90 Kč, v úmyslu je v batohu pronést bez zaplacení pokladní zónou, čehož si všimla ostraha prodejny, která jej vyzvala k navrácení zboží, načež obžalovaný zboží vysypal do nákupního košíku a slovně i fyzicky, kopem do nohy, napadl [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], a z prodejny utekl a ve 14:20 hodin byl zadržen hlídkou OHS Česká Lípa, přičemž poškozené společnosti [REDAKCE] škoda na odcizení nevznikla, neboť zboží bylo nepoškozené vráceno zpět do prodeje,

6.

dne 5. 10. 2015 v době od 23:20 hodin do 23:36 hodin v České Lípě, ul. [REDAKCE] v budově areálu společnosti [REDAKCE] [REDAKCE] vstoupil neuzamčenými dveřmi do budovy, kde se nejprve pomocí hasičího přístroje pokusil vniknout do místnosti recepce, což se mu nepodařilo a následně v 1. patře budovy odcizil skartovač zn. HSM 105,3 DIN2, výrobní číslo 380003771, v hodnotě 8.500,- Kč ku škodě společnosti [REDAKCE] a z prostoru vrátnice poté odcizil jízdní kolo zn. TRB Scirocco, bílé barvy, výr. čísla [REDAKCE] čímž poškozené [REDAKCE] způsobil škodu ve výši 4.000,- Kč,

přičemž jednání pod bodem 5) – 6) se dopustil přesto, že rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 6. 2015 č. j. 32 T 50/2014-161, který nabyt vůči obžalovanému právní moci dne 4. 9. 2015, byl odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku spáchaný formou účastenství podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 100 hodin a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 sp. zn. 2 T 130/2015, který nabyt právní moci dne 2. 9. 2015, byl odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří měsíců,

tedy

ad 1)

bez souhlasu oprávněného držitele si opatřil platební prostředek jiného, zejména nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména,

ad 2)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad 3) – 4)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou,

ad 5) – 6)

dílem přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a dílem dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocní, a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoliv nepatrnou, a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

ad 5)

dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal**ad 1)**

přechin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 2)

přechin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 3) – 4)

přechin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

ad 5) – 6)

přechin krádeže podle § 205 odst. 1, písm. a), odst. 2 trestního zákoníku dílem dokonaný, dílem nedokonaný podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

ad 5)

přechin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzuje**ad 1) – 2)**

podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 62 odst. 1, § 63 odst. 1, § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře **třista (300) hodin**.

Podle § 43 odst. 2 se ve výroku o trestu ruší trestní příkaz Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 3. 2015 sp. zn. **31 T 191/2014**, který byl obžalovanému doručen dne 16. 4. 2015 a nabyt právní moci dne 25. 4. 2015, rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 6. 2015 sp. zn. **32 T 50/2014**, který nabyt právní moci dne 4. 9. 2015, rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 9. 2015 sp. zn. **32 T 76/2015**, který nabyt právní moci dne 4. 9. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

ad 3) – 4)

podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 45 odst. 1 trestního zákoníku ke společnému trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s dozorem**.

ad 5) – 6)

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **deseti (10) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným a podle § 85 odst. 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **třiceti (30) měsíců**.

Podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 75 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu pobytu na území okresu Chrudim na dobu **čtyř (4) let**.

Podle § 43 odst. 2 se ve výroku o trestu ruší trestní příkaz Okresního soudu v Chrudimi ze dne 27. 10. 2015 sp. zn. **2 T 176/2015**, který byl obžalovanému doručen dne 4. 11. 2015 a nabyl právní moci dne 11. 11. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené [REDAKCE], škodu ve výši **18.998,- Kč**, a poškozené [REDAKCE], škodu ve výši **7.300,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená společnost [REDAKCE], se **zbytkem** uplatněného nároku na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

Obžalovaný vypověděl, že je ve styku se svými rodiči, v minulosti žil řádným životem, avšak po rozchodu s přítelkyní se psychicky zhroutil a rozchod řešil alkoholem a drogami. Chtěl s tím přestat, a tak se léčil od listopadu 2013 do února 2014, přičemž léčení těsně před ukončením zanechal, protože si myslel, že to stačí, ale nestačilo. Jeho motivací byla také naděje, že se k sobě s přítelkyní vrátí, ale nepovedlo se to.

K **jednání pod bodem 1) rozsudku** se obžalovaný doznal s tím, že je pravda, že vnikl do domu rodičů a otcí odcizil částku ve výši 15.000,- Kč, z čehož mu vrátil třetinu. S doznáním obžalovaného koresponduje přehled transakcí, z něhož je patrné, že dne 30. 10. 2014 byl proveden výběr hotovosti z bankomatu ve výši 15.000,- Kč (srov. č. l. 18). Výše provedenými důkazy má soud za bezpečně prokázané, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil.

K **jednání pod bodem 2) rozsudku** se obžalovaný doznal s tím, že potřeboval peníze na bydlení, a proto v obchodě [REDAKCE] odcizil 21 ks voňavek Adidas a Playboy, přičemž si dával pozor, aby škoda nepřesáhla 5.000,- Kč. Když obžalovaný vyběhl z obchodu, nabízel voňavky známému [REDAKCE] [REDAKCE] počítali je spolu, ale [REDAKCE] [REDAKCE] je nechtěl. Doznání obžalovaného koresponduje s výpovědí svědkyně [REDAKCE] pokladní společnosti [REDAKCE] dle které si obžalovaný naložil skoro plný košík toaletní kosmetické vody zn. Playboy a Adidas, a to asi 10 až 15 ks, a proto ho svědkyně začala registrovat. Poté se však věnovala dalším zákazníkům a obžalovaný mezitím utekl i s košíkem, načež svědkyně sepsala seznam odcizených věcí pro potřeby policie, podle kterého obžalovaný dne 11. 11. 2014 odcizil 25 parfémovaných toaletních vod zn. Adidas, 25 parfémovaných toaletních vod zn. Playboy a košík v celkové hodnotě 7.300,- Kč (srov. dodací list na č. l. 22). Uvedené podporuje úřední záznam policie, dle kterého dne 11. 11. 2014 v 10:40 hod. oznámila [REDAKCE] [REDAKCE] policii, že dva neznámí pachatelé odcizili zboží (srov. č. l. 49). Na základě těchto důkazů nemá soud důvod pochybovat o vině obžalovaného.

K **jednání pod bodem 3) rozsudku** se obžalovaný doznal, svého jednání litoval a vyjádřil touhu škodu co nejdříve nahradit. Doznání obžalovaného podporuje kamerový záznam z prodejny [REDAKCE] z kterého je patrné, že muž v červené mikině prochází s dvěma kufríky pokladnou bez placení. Co do identifikace tohoto muže slouží zpráva z Českolipského deníku ze dne [REDAKCE] doprovázená fotografií, podle které ve středu, tj. dne 22. 4. 2015 kolem 16:00 hod. byl ve Svárovské ulici nalezen třicetiletý spící opilý muž v červené mikině a botách neschopný komunikace (srov. č. l. 28 a 34), k čemuž obžalovaný uvedl, že ležícím mužem může být on, protože nosil červenou mikinu a červené boty. Výše provedenými důkazy má soud za bezpečně prokázané, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil.

V rámci ukládání společného trestu byl **skutek pod bodem 4) rozsudku** převzat z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 č. j. 2 T 130/2015-157, a proto soud co do důvodů vedoucích k uznání obžalovaného vinným tímto skutkem odkazuje na odůvodnění tohoto rozsudku.

K **jednání pod bodem 5) rozsudku** obžalovaný uvedl, že šel nakoupit do [REDAKCE] na sobě měl batoh a v ruce krabici, do které si dal nákup. Hlídač ho nařkl, že krade, což nebyla pravda, stejně jako nebylo pravdivé fyzické napadení. Když hlídač obžalovanému řekl, že krade a že zavolá policii, obžalovaný asi zazmatkoval, protože měsíc předtím byl propuštěn z vazby a s policií měl špatné zkušenosti, a utekl ven skrz turniket. Krabici, do které si dával pití a jídlo, předtím odložil. U kruhového objezdu pod Lidlem na travnaté ploše ho chytil pán, kterému dal batoh. Poté přijela policie a obžalovaný jí vydal vše, co měl u sebe. Obžalovaný je však usvědčován svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] podle kterého přišel obžalovaný do prodejny opilý nebo zdrogovaný, vzal si košík, do něho si dal batoh, do kterého začal ukládat veškeré potraviny, a to např. lososa, 20 – 25 ks másla, pivo, vše v ceně okolo 1.250,- Kč. Vedoucí mu řekla, aby si potraviny dal z batohu do vozíku, a když byly do vozíku vyloženy, obžalovaný vozík odhodil a utekl, předtím ještě kopl svědka do levého stehna. Společně s kolegou chytili obžalovaného u paloučku na křižovatce a zavolali policii; batoh obžalovaného byl prázdný. Dne 4. 10. 2015 v 14:20 hod. byl obžalovaný zadržen v ulici [REDAKCE] (srov. úřední záznam policie na č. l. 31 – 32), přičemž dechovou zkouškou mu bylo naměřeno 0,8 promile alkoholu v krvi (srov. záznam o

provedení dechové zkoušky na čl. 34). Obžalovaný odcizil tři filety lososa, 30 ks másla, jedno mléko a jedno pivo v celkové hodnotě 1.192,- Kč (srov. pokladní doklad na č. 1. 12). Na základě těchto důkazů nemá soud důvod pochybovat o vině obžalovaného.

K **jednání pod bodem 6) rozsudku** se obžalovaný doznal s tím, že se ho dopustil pod vlivem drog, později si to začal vyčítat a kolo vrátil do firmy. Skartovač nechal uvnitř areálu [REDAKCE] u vchodu vrátnice. Doznání obžalovaného podporuje svědecká výpověď [REDAKCE] podle které v říjnu 2015 z chodby naproti sekretariátu zmizela skartovačka, přičemž podle třešně ze skartovačky nalezených u brány usoudili, že ji někdo vynesl z firmy. Později našli skartovačku v křoví u kolejí, skartovačka se tedy vrátila, byla sice odřená, ale funkční. Dále zjistili, že se ztratilo jízdní kolo zaměstnankyně [REDAKCE] které se vrátilo asi za tři týdny, bylo opřené vzadu u vrátnice. Výše provedenými důkazy má soud za bezpečně prokázané, že se obžalovaný uvedeného jednání dopustil.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 1) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 1 trestního zákoníku, tj. bez souhlasu oprávněného držitele (poškozeného [REDAKCE] [REDAKCE] si opatřil neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla. Jednáním pod bodem 2) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy si присвоjil cizí věc tím, že se jí zmocnil (odcizil toaletní vody ve vlastnictví poškozené [REDAKCE] a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 7.300,- Kč. Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 3) – 4) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu pokračujícího přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, tedy si присвоjil cizí věc tím, že se jí zmocnil (odcizil kladiva ve vlastnictví poškozené [REDAKCE]), a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 18.998,- Kč. Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Obžalovaný svým jednáním pod bodem 5) – 6) rozsudku naplnil po stránce objektivní i subjektivní skutkovou podstatu pokračujícího přečinu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, tedy si присвоjil cizí věc tím, že se jí zmocnil (potraviny, skartovačku a jízdní kolo ve vlastnictví poškozených [REDAKCE] [REDAKCE]), a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou, tj. škodu nejméně 5.000,- Kč (konkrétně škodu ve výši 13.692,- Kč), a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen (rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 6. 2015 č. j. 32 T 50/2014-161 a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 sp. zn. 2 T 130/2015), přičemž jednání pod bodem 5) ukončil ve stádiu pokusu. Jednání obžalovaného pod bodem 6) rozsudku soud kvalifikoval též jako přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, tedy obžalovaný se dopustil na místě veřejnosti přístupném (v prodejně [REDAKCE] hrubé neslušnosti tím, že napadl jiného (kopl do nohy svědka [REDAKCE] Toto jednání obžalovaného bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Soud pro nadbytečnost zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem svědků [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] neboť měl skutkový stav za dostatečně prokázaný ostatními provedenými důkazy. Stejně tak zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování přehráním kamerového záznamu z prodejny [REDAKCE] protože již nebyl k dispozici.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že obžalovaný má třináct záznamů v Rejstříku trestů, z nichž z důvodu osvědčení se ve zkušební době podmíněného odsouzení, zahlazení odsouzení, souběhu trestné činnosti a zpětnosti lze přihlížet pouze k poslednímu odsouzení. Obžalovaný byl zaměstnán u společnosti [redacted] od dne 14. 1. 2008 do dne 10. 7. 2014 a u společnosti [redacted] od dne 18. 8. 2014 do dne 2. 10. 2014 (srov. přehled zaměstnání na č. l. 164). Dne 2. 6. 2016 byl propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody v trvání šesti měsíců uloženého rozsudkem Okresního soudu v Mladé Boleslavi sp. zn. 17 T 74/2015. Obžalovanému byl stanoven den 20. 6. 2016 jako den nástupu k léčení v Psychiatrické léčebně Červený dvůr (srov. sdělení ze dne 27. 5. 2016 na č. l. 163). Dne 6. 6. 2016 byly obžalovanému Okresním soudem v České Lípě povoleny splátky ve výši 100,- Kč měsíčně týkající se dluhu ve výši 29.479,80 Kč, který má obžalovaný u Okresního soudu v České Lípě.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovanému polehčuje jeho téměř bezvýhradné doznání vyjma skutku pod bodem 5) rozsudku. Taktéž soud příznivě hodnotil, že obžalovaný vrátil odcizené kolo pod bodem 6) rozsudku, již ve výkonu trestu si zajistil nástup na léčení v psychiatrické léčebně, na které měl nastoupit týden po vynesení tohoto rozsudku. Obžalovanému též polehčuje snaha o splácení jeho dluhů, byť s ohledem na výši měsíční splátky spíše symbolická, dále jeho lítost, snaha o nápravu a jeho zdravý náhled na důvody páčání jeho trestné činnosti a odhodlání své životní trable neřešit alkoholem a drogami, pod jejichž vlivem páchal trestnou činnost. Pro mnohost trestné činnosti a její charakter bylo již na místě uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, nicméně s ohledem na snahu obžalovaného o návrat k řádnému životu deklarovanou nejen slovně, ale i činy se soud rozhodl dát obžalovanému poslední šanci a neuložit mu nepodmíněný trest odnětí svobody, aby měl možnost prokázat, zda své úsilí o návrat do běžného života míní vážně. Obžalovaný má v nejbližších dnech nastoupit k léčbě a po jejím ukončení bude v řádném vedení života podporován výkonem uloženého trestu obecně prospěšných prací a dohledem probačního úředníka po relativně dlouhou dobu dvou a půl let (viz níže), a bude tedy na něm, aby prokázal, že si poskytnutou šanci zaslouží.

Přechýny pod bodem 1) – 2) rozsudku jsou ve vztahu souběhu k přechýnům porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1 trestního zákoníku, krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a poškozování cizí věci dle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v České Lípě ze dne 1. 3. 2015 sp. zn. 31 T 191/2014, který byl obžalovanému doručen dne 16. 4. 2015 a nabyt právní moci dne 25. 4. 2015, rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 19. 6. 2015 sp. zn. 32 T 50/2014, který nabyt právní moci dne 4. 9. 2015, a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 4. 9. 2015 sp. zn. 32 T 76/2015, který nabyt právní moci dne 4. 9. 2015, a jimiž byl obžalovanému uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 160 hodin, protože všechny tyto přechýny obžalovaný spáchal před doručením trestního příkazu sp. zn. 31 T 191/2014, tj. před dnem 16. 4. 2015. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž uložil trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, který považoval za dostatečně výchovný.

Jednání pod bodem 3) – 4) rozsudku, kterého se obžalovaný dopustil v tentýž den, představuje dílčí útoky pokračujícího přechýnu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a proto soud za ně uložil společný trest, který nesmí být mírnější než původní trest uložený rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 2. 9. 2015 č. j. 2 T 130/2015-157. Poněvadž soud s ohledem na ostatní tresty, které nyní ukládá, považoval dříve uložený trest odnětí svobody v trvání tří měsíců se zařazením do věznice s dozorem za dostatečný, ponechal společný trest v této výši.

Přechyby pod bodem 5) – 6) rozsudku jsou ve vztahu souběhu k přechybu krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 27. 10. 2015 sp. zn. 2 T 176/2015, který byl obžalovanému doručen dne 4. 11. 2015, nabyl právní moci dne 11. 11. 2015 a jímž byl obžalovanému uložen trest zákazu pobytu na území okresu Chrudim v trvání čtyř let, protože oba tyto přechyby obžalovaný spáchal před doručením uvedeného trestního příkazu, tj. před dnem 4. 11. 2015. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let, tj. trestní sazby za přechyby krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísneji trestnému, uložil soud trest odnětí svobody při dolní hranici trestní sazby (konkrétně ve výměře deseti měsíců) a podmíněně jej odložil na zkušební dobu v trvání třiceti měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka. Z rozsudku Okresního soudu v Chrudimi pak převzal trest zákazu pobytu na území okresu Chrudim v trvání čtyř let.

Poškozené [REDAKCE] soud přiznal nárok na náhradu škody ve výši 18.998,- představující hodnotu odcizených kladiv pod body 3) a 4) rozsudku a se zbytkem uplatněného nároku ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních. Ve vztahu k poškozené [REDAKCE] soud zavázal obžalovaného k náhradě škody ve výši 7.300,- Kč, neboť v této výši byla prokázána. Poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] která se připojila s nárokem na náhradu škody ve výši 3.000,- Kč, soud odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních, poněvadž odcizené jízdní kolo jí bylo vráceno a neexistoval tedy podklad pro přiznání náhrady škody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 13. června 2016

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:

Veronika Pešková